

ПРЕДЛОГ

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације, сачињен 21.октобра 2011. године, у Москви, у оригиналу на српском, руском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ

Влада Републике Србије и Влада Руске Федерације, у даљем тексту "стране уговорнице",

Имајући у виду да су Република Србија и Руска Федерација чланице Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству, отворене за потписивање у Чикагу, 7. децембра 1944. године,

У жељи да закључе Споразум ради развоја ваздушног саобраћаја између територија својих држава и даље, договориле су се о следећем:

ЧЛАН 1

Дефиниције

1. Изрази употребљени у овом споразуму имају следећа значења:

а) „Конвенција“ - Конвенција о међународном цивилном ваздухопловству, отворена за потписивање у Чикагу, 7. децембра 1944. године, а обухвата и сваки Анекс усвојен према члану 90. Конвенције и сваку измену Анекса или Конвенције према члану 94, уколико су исти ратификовани од стране Руске Федерације и Републике Србије;

б) „Надлежни органи за ваздушни саобраћај“

за Републику Србију - Директорат цивилног вазухопловства Републике Србије, или свако лице или тело овлашћено да обавља функције које сада обавља наведени надлежни орган;

за Руску Федерацију – Министарство саобраћаја Руске Федерације, или свако лице или тело овлашћено да обавља функције које сада обавља наведено министарство,

в) „Одређени авио-превозилац“ - авио-превозилац који је одређен и овлашћен према одредбама члана 3. овог споразума;

г) „Тарифа“ - цене које се плаћају за превоз путника, пртљага и робе и услове према којима се те цене примењују, укључујући цене и услове за агенцијске и друге помоћне услуге, али изузимајући накнаду и услове за превоз поште;

д) „Територија“ - у односу на државу, има значење одређено чланом 2. Конвенције;

ђ) „Авио-превозилац“, „ваздушни саобраћај“, „међународни ваздушни саобраћај“, и „заустављане у некомерцијалне сврхе“ имају значења која су им одређена чланом 96. Конвенције;

е) „Капацитет“ у односу на:

„ваздухоплов“ - плаћени терет тог ваздухоплова који се превози на једној линији или делу линије;

„уговорени саобраћај“ - капацитет ваздухоплова који се користи у том саобраћају, помножен фреквенцијом обављања саобраћаја тог ваздухоплова у одређеном периоду на једној линији или делу линије;

ж) „Одређене линије“ - линије које су утврђене или треба да се утврде у Анексу;

з) „Уговорени саобраћај” - међународни ваздушни саобраћај који може да се обавља на одређеним линијама, у складу са одредбама овог споразума.

ЧЛАН 2.

Давање права

1. Свака страна уговорница даје другој страни уговорници права утврђена у овом споразуму ради успостављања и обављања уговореног саобраћаја од стране одређених авио-превозилаца на линијама утврђеним у Анексу овог споразума, који је његов састави део.

2. Током обављања међународног ваздушног саобраћаја на одређеној линији, авио-превозиоци које одреди држава једне или друге стране уговорнице имају следећа права:

а) да лете без слетања преко територије државе друге стране уговорнице;

б) да слећу на територију државе друге стране уговорнице у некомерцијалне сврхе;

в) да слећу на територију државе друге стране уговорнице у местима утврђеним за ту линију у Анексу уз овај споразум ради укрцавања и/или искрцавања путника, робе и поште;

3. Одредбе става 2. овог члана не дају право одређеном авио-превозиоцу државе једне стране уговорнице да укрцава путнике, пртљаг и пошту који се превозе уз надокнаду или најам између места на територији државе друге стране уговорнице.

4. Техничка и комерцијална питања у вези са коришћењем ваздухоплова и превозом путника, пртљага и поште у уговореном саобраћају регулишу се споразумом између одређених авио-превозилаца, а, уколико је неопходно, достављају се на одобрење надлежним органима за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

5. Одређени авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице могу, ради пружања техничких услуга њиховим ваздухопловима на земљи, закључивати споразуме са предузећима државе друге стране уговорнице која поседују потребну дозволу за пружање таквих услуга на територији државе друге стране уговорнице.

ЧЛАН 3.

Одређивање авио-превозилаца и издавање дозволе за обављање саобраћаја

1. Свака страна уговорница има право да одреди авио-превозиоце за обављање уговореног саобраћаја на одређеним линијама и да о томе писменим путем обавести другу страну уговорницу.

2. По пријему обавештења о одређивању авио-превозилаца државе једне стране уговорнице, друга страна уговорница, сходно одредбама ст. 3. и 4. овог члана, без одлагања издаје сваком одређеном авио-превозиоцу одговарајућу дозволу за обављање саобраћаја (у даљем тексту - оперативна дозвола).

3. Надлежни органи за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице могу, пре издавања дозволе за обављање саобраћаја, да захтевају од авио-превозиоца кога је одредила друга страна уговорница да их увери да је

оспособљен да испуни услове прописане законима и прописима које ти органи оправдано примењују на обављање међународног ваздушног саобраћаја.

4. Свака страна уговорница има право да одбије издавање дозволе за обављање саобраћаја, или да одређеном авио-превозиоцу уведе услове које сматра неопходним у погледу коришћења права утврђених у члану 2. овог споразума, ако није уверена да држава стране уговорнице која одређује авио-превозиоца, или њени држављани, имају власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем.

5. Авио-превозилац који је на тај начин одређен и овлашћен може, у свако доба, да отпочне обављање уговореног саобраћаја под условом да се придржава одредби овог споразума.

ЧЛАН 4.

Повлачење или обустава дозволе за обављање саобраћаја

1. Свака страна уговорница има право да авио-превозиоцу, кога је одредила друга страна уговорница, повуче дозволу за обављање саобраћаја, или да обустави коришћење права утврђених у члану 2. овог споразума, или да уведе услове које сматра неопходним за коришћење тих права увек када:

а) та страна уговорница није уверена да држава стране уговорнице која одређује авио-превозиоца, или њени држављани, имају власништво знатнијег обима и стварну контролу над тим авио-превозиоцем;

б) поменути одређени авио-превозилац не поштује важеће законе и прописе стране уговорнице која даје та права;

в) одређени авио-превозилац на неки други начин не обавља саобраћај према условима прописаним овим споразумом.

2. Осим ако је неодложно повлачење, обустава или увођење услова наведених у ставу 1. овог члана неопходно ради спречавања даљег кршења закона и прописа, та права се користе тек након консултација са надлежним органима за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице. Консултације почињу у року од 60 дана од датума подношења захтева за консултације од стране било које стране уговорнице, изузев ако се друкчије не договори.

ЧЛАН 5.

Аеродромске накнаде и накнаде за коришћење постројења

Накнаде и остала плаћања за коришћење аеродрома и његових постројења, техничких и других средстава и услуга, као и све накнаде за коришћење средстава и услуга ваздушне пловидбе и комуникационих система, наплаћују се од одређених авио-превозилаца државе друге стране уговорнице, у складу са ценама и тарифама успостављеним од стране сваке стране уговорнице на територији њене државе, у складу са Конвенцијом.

ЧЛАН 6.

Ослобађање од царинских дажбина и такса

1. Ваздухоплови које у уговореном саобраћају користе одређени авио-превозиоци једне стране уговорнице, као и њихова редовна опрема, резервни делови, залихе горива и мазива, залихе ваздухоплова (укључујући храну, пиће и дуван) који се налазе на ваздухопловима, ослобођени су царинских дажбина

и такса по доласку на територију државе друге стране уговорнице, под условом да та опрема, резервни делови и залихе остану на ваздухоплову док се поново не извезу.

2. Од царинских дажбина и такса такође су ослобођени:

а) залихе ваздухоплова унете на ваздухоплов на територији државе једне стране уговорнице, у границама које утврде надлежни органи државе наведене стране уговорнице, за коришћење на ваздухоплову одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице који обавља уговорени саобраћај;

б) опрема и резервни делови привремено унети на територију државе једне стране уговорнице ради техничког одржавања или поправке ваздухоплова које у уговореном саобраћају користе одређени авио-превозиоци државе друге стране уговорнице;

в) гориво и мазива намењени за снабдевање ваздухоплова које за обављање уговореног саобраћаја користи одређени авио-превозилац државе једне стране уговорнице, чак и када се те залихе користе на делу линије изнад територије државе друге стране уговорнице на којој су унети на ваздухоплов;

3. Забрањено је користити материјале, залихе и резервне делове наведене у ставу 2. овог члана у друге сврхе осим оних конкретно наведених у овом ставу. Материјали наведени у ставу 2. овог члана могу се ставити под надзор или контролу царинских органа, у складу са царинским прописима држава страна уговорница.

4. Опрема ваздухоплова, материјали, залихе или резервни делови задржани на ваздухоплову који, у уговореном саобраћају, користе одређени авио-превозиоци државе једне стране уговорнице, могу да се искрцају на територију државе друге стране уговорнице само уз одобрење царинских органа државе те стране уговорнице. У том случају могу да се ставе под царинску контролу поменутих надлежних органа док се поново не извезу или на други начин потроше, у складу са царинским прописима државе те друге стране уговорнице.

5. Накнаде за пружене услуге, складиштење и царињење, наплаћују се у складу са законодавством држава страна уговорница.

ЧЛАН 7.

Принципи који регулишу обављање уговореног саобраћаја

1. Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница имају правичне и подједнаке могућности за обављање уговореног саобраћаја.

2. Приликом обављања уговореног саобраћаја, одређени авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице узимају у обзир интересе одређених авио-превозилаца државе друге стране уговорнице, како не би угрожавали саобраћај који наведени авио-превозиоци обезбеђују на читавим линијама, или делу истих линија.

3. Уговорени саобраћај који обављају одређени авио-превозиоци држава страна уговорница тесно је повезан са потребом за превозом на одређеним линијама. Основни циљ сваког одређеног авио-превозиоца је обезбеђивање капацитета, при оправданом фактору оптерећења, који одговара текућим и оправдано предвиђеним захтевима за превоз путника, робе и поште између територија њихових држава.

4. Одредбе о превозу путника (робе и поште) који се укрцавају и искрцавају у местима на одређеним линијама на територији државе друге

стране уговорнице и местима на територији треће државе морају да буду у складу са општим принципима да се капацитет односи на:

а) захтеве саобраћаја за и са територије државе стране уговорнице која је одредила авио-превозиоца;

б) захтеве саобраћаја у области кроз коју пролази уговорени саобраћај, након што се у обзир узме и саобраћај који обављају авио-превозиоци држава из те области;

в) захтеве за даља одредишта.

ЧЛАН 8.

Достављање информација

Надлежни органи за ваздушни саобраћај државе једне стране уговорнице достављају надлежним органима за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, на њихов захтев, оне информације које могу оправдано захтевати ради разматрања капацитета обезбеђеног у уговореном саобраћају од стране одређених авио-превозилаца државе стране уговорнице која је првопоменута у овом члану. Такве информације обухватају и детаље о обиму, распореду, пореклу и одредишту уговореног саобраћаја.

Све додатне информације о ваздушном саобраћају, које могу да захтевају надлежни органи за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, предмет су разговора и договора надлежних органа за ваздушни саобраћај државе обе стране уговорнице.

ЧЛАН 9.

Примена законодавства

1. Законодавство државе једне стране уговорнице којим се регулише улазак на њену територију, боравак и одлазак са њене територије ваздухоплова који обављају међународни ваздушни саобраћај или саобраћај и навигација тих ваздухоплова, примењују се и на ваздухоплове авио-превозилаца које је одредила држава друге стране уговорнице, док се налазе на територији државе прве стране уговорнице.

2. Законодавство државе једне стране уговорнице које се односи на долазак на њену територију, транзит, боравак и одлазак са њене територије путника, посаде, пртљага, робе и поште (као што су формалности у вези са пасошима, царином, валутом и здравственим мерама), примењује се на путнике, посаду, пртљаг, робу и пошту ваздухоплова одређеног авио-превозиоца државе друге стране уговорнице док су на територији државе прве стране уговорнице.

ЧЛАН 10.

Директни транзит

Путници, пртљаг и роба у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице, који не напуштају простор на аеродрому намењен у ту сврху, подлежу само упрошћеној контроли, осим у погледу мера безбедности против аката насиља, као и превоза наркотика и психотропских супстанци.

Пртљаг и роба у директном транзиту преко територије државе једне стране уговорнице ослобођени су од царинских дажбина, такса и накнада на територији државе те стране уговорнице.

ЧЛАН 11.

Признавање потврда и дозвола

1. Потврде о пловидбености, потврде о оспособљености и дозволе које је издала или признала као важеће једна страна уговорница, а чија важност није истекла, друга страна уговорница признаје као важеће ради обављања уговореног саобраћаја, под условом да су те потврде или дозволе издате, или признате у складу са стандардима утврђеним према Конвенцији.

2. Свака страна уговорница задржава право да, за летове изнад територије своје државе, одбије да призна потврде о оспособљености и дозволе које је њеним држављаним издала или признала друга страна уговорница.

ЧЛАН 12.

Пренос средстава

1. Свака страна уговорница даје право одређеним авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице, на основу реципроцитета, да слободно пренесу вишак прихода који су наведени авио-превозиоци остварили у вези са обављањем међународног ваздушног саобраћаја.

2. Наведени пренос се врши слободно у било којој конвертибилној валути по званичном курсу који важи на дан преноса средстава, сходно девизним прописима државе стране уговорнице са чије територије се обавља пренос. На ове преносе се не примењују никакве накнаде, осим уобичајених банкарских накнада.

3. Одредбе овог члана не утичу на питања опорезивања која су предмет засебног споразума између страна уговорница.

ЧЛАН 13.

Представништва авио-превозилаца

1. Одређени авио-превозиоци државе једне стране уговорнице имају право да, у складу са законодавством државе друге стране уговорнице, оснују и одржавају своја представништва на територији државе друге стране уговорнице са сопственим управним, техничким, оперативним и другим специјализованим особљем које је потребно за обављање уговореног саобраћаја.

2. Одређени авио-превозиоци државе једне стране уговорнице имају право да продају сопствени превоз користећи своја превозна документа на територији државе друге стране уговорнице, у складу са законодавством те државе. Продаја се може обављати директно у представништвима одређених авио-превозилаца, или преко овлашћених продајних агенција, које поседују одговарајућу дозволу за пружање наведених услуга.

ЧЛАН 14.

Ваздухопловна безбедност

1. Свака страна уговорница може, у свако доба, да захтева консултације о стандардима безбедности у свакој области која се односи на ваздухопловна постројења, посаде, ваздухоплове или њихово коришћење од стране одређених авио-превозилаца, које је усвојила друга страна уговорница. Консултације се

одржавају у року од 30 дана од дана пријема писменог захтева поднетог од стране једне стране уговорнице другој страни уговорници.

2. Ако, након консултација наведених у ставу 1. овог члана, једна страна уговорница закључи да друга страна уговорница не одржава и не спроводи ефикасно стандарде безбедности у било којој од области наведених у ставу 1. овог члана, а који одговарају стандардима утврђеним у то време према Конвенцији, друга страна уговорница бива обавештена о тим закључцима и мерама које се сматрају потребним за усклађивање са стандардима. Уколико друга страна уговорница не предузме одговарајуће мере у року од 15 дана, или у дужем року који договоре стране уговорнице разменом писмених обавештења дипломатским путем, ствара се основ за примену члана 4. овог Споразума од стране прве стране уговорнице.

3. И поред обавеза наведених у члану 33. Конвенције, сваки ваздухоплов који користе одређени авио-превозиоци државе једне стране уговорнице у саобраћају за територију или са територије државе друге стране уговорнице може, док је на територији државе друге стране уговорнице, да буде подвргнут прегледу од стране овлашћених представника те друге стране уговорнице, на ваздухоплову и на платформи, ради провере важности докумената ваздухоплова, као и докумената посаде и видљивог стања ваздухоплова и његове опреме (даље у овом члану „преглед на платформи“), под условом да то не доводи до неоправданог кашњења ваздухоплова.

4. Ако такав „преглед на платформи“ или низ „прегледа на платформи“ дају повод за озбиљну забринутост

да неки ваздухоплов или коришћење неког ваздухоплова није у складу са стандардима утврђеним у то време према Конвенцији, или

да постоји недостатак ефикасног одржавања и спровођења безбедносних стандарда утврђених у то време према Конвенцији,

страна уговорница која врши преглед има право, у смислу члана 33. Конвенције, да изведе закључак да захтеви према којима су потврде или дозволе тог ваздухоплова, или посаде тог ваздухоплова издате или признате нису једнаки минималним стандардима утврђеним према Конвенцији.

5. У случају да приступ у циљу обављања „прегледа на платформи“ неког ваздухоплова који користи авио-превозилац или авио-превозиоци државе једне стране уговорнице, у складу са ставом 3. овог члана, буде ускраћен од стране представника авио-превозиоца или авио-превозилаца, друга страна уговорница може да закључи да постоји сумња за озбиљну забринутост која је наведена у ставу 4. овог члана и да донесе закључке наведене у том ставу.

6. Свака страна уговорница задржава право да обустави или измени дозволу за обављање саобраћаја авио-превозиоцу или авио-превозиоцима државе друге стране уговорнице у случају да прва страна уговорница закључи, било на основу „прегледа на платформи“, низа „прегледа на платформи“, ускраћивања приступа ради „прегледа на платформи“, консултација или на други начин, да је непосредан поступак неопходан за безбедно обављање саобраћаја авио-превозилаца.

7. Сваки поступак једне стране уговорнице, у складу са ст. 2 и 6. овог члана, прекида се када престане да постоји основ за предузимање тог поступка.

ЧЛАН 15.

Обезбеђивање у ваздухопловству

1. У складу са својим правима и обавезама према међународном праву, стране уговорнице поново потврђују да обавеза једне стране према другој страни да обезбеђује цивилно ваздухопловство од незаконитих радњи, представља саставни део овог споразума. Без ограничавања опште примене њихових права и обавеза према међународном праву, стране уговорнице посебно поступају у складу са одредбама Конвенције о кривичним делима и неким другим актима извршеним у ваздухопловству, потписане у Токију, 14. септембра 1963. године, Конвенције о сузбијању незаконитих отмица ваздухоплова, потписане у Хагу, 16. децембра 1970. године, Конвенције о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства, потписане у Монтреалу, 23. септембра 1971. године и Протокола о сузбијању незаконитих аката насиља на аеродромима који опслужују међународно цивилно ваздухопловство, којим се допуњује Конвенција о сузбијању незаконитих аката уперених против безбедности цивилног ваздухопловства од 23. септембра 1971. године, потписаног у Монтреалу 24. фебруара 1988. године и свих других међународних споразума о обезбеђивању у ваздухопловству који су обавезујући за обе стране уговорнице.

2. Стране уговорнице, на захтев, пружају једна другој сву потребну помоћ ради спречавања незаконитих отмица цивилних ваздухоплова и других незаконитих радњи уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посаде, аеродрома и уређаја за ваздушну пловидбу и било које друге опасности уперене против безбедности цивилног ваздухопловства.

3. Стране уговорнице поступају у складу са одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству и техничким захтевима које је дефинисала Међународна организација за цивилно ваздухопловство, утврђеним у Анексима уз Конвенцију, у мери у којој се те одредбе и технички захтеви примењују на стране уговорнице; оне захтевају да корисници ваздухоплова у њиховом регистру, корисници ваздухоплова чије је седиште или стално боравиште на њиховој територији и корисници међународних аеродрома на територији њихове државе, поступају у складу с одредбама о обезбеђивању у ваздухопловству.

4. Свака страна уговорница може да захтева од корисника ваздухоплова да поштују одредбе о обезбеђивању у ваздухопловству и захтеве наведене у ставу 3. овог члана, за улазак на територију, одлазак са територије, или током боравка на територији државе те друге стране уговорнице.

Свака страна уговорница обезбеђује да се на њеној територији ефикасно примењују одговарајуће мере за заштиту ваздухоплова и преглед путника, посада, ручног пртљага, пртљага, робе и залиха ваздухоплова пре и за време укрцавања или утовара. Свака страна уговорница позитивно разматра сваки захтев друге стране уговорнице за примену оправданих специјалних мера обезбеђивања због одређене претње.

5. У случају незаконите отмице цивилног ваздухоплова или неких других незаконитих аката уперених против безбедности тих ваздухоплова, њихових путника и посаде, аеродрома или уређаја за ваздушну пловидбу, стране уговорнице помажу једна другој на тај начин што олакшавају комуникације и примењују друге одговарајуће мере намењене за брзо и безбедно окончање таквог инцидента или претње инцидентом.

ЧЛАН 16.

Тарифе

1. Тарифе одређених авио-превозилаца на одређеним линијама између територија држава две стране уговорнице утврђују се на разумним нивоима, уз дужно поштовање свих релевантних фактора, укључујући трошкове обављања саобраћаја, интерес корисника, оправдану добит, врсту услуге и тарифе других авио-превозилаца који обављају саобраћај на одређеним линијама или делу одређених линија.

2. Одређени авио-превозиоци утврђују тарифе самостално или, по сопственом избору, у међусобној сарадњи, или сарадњи са другим авио-превозиоцима.

3. Надлежни органи за ваздушни саобраћај државе једне или друге стране уговорнице могу да захтевају да се тарифе подносе на сагласност у одговарајућој форми. Тарифе се подносе најкасније 30 дана пре датума предложеног за увођење, осим уколико надлежни органи за ваздушни саобраћај дозволе да се подношење обави у најкраћем могућем року.

4. Ако надлежни органи за ваздушни саобраћај државе једне или друге стране уговорнице захтевају подношење тарифе, иста ступа на снагу тек када буде одобрена. У случају да је рок за подношења скраћен, у складу са ставом 3, период у којем се мора доставити обавештење о неслагању је краћи од 30 дана.

5. Ако се надлежни органи за ваздушни саобраћај не слажу око тарифа које су им поднете на сагласност у складу са овим чланом, спор може да се решава према одредбама члана 18. овог споразума.

6. Надлежни органи за ваздушни саобраћај државе једне или друге стране уговорнице могу да интервенишу у вези тарифе која је поднета на сагласност и основни циљ такве интервенције је:

- а) спречавање неоправдано дискриминаторних тарифа;
- б) заштита потрошача од цена које су неоправдано високе или неоправдано рестриктивне због злоупотребе доминантног положаја;
- в) заштита авио-превозилаца од цена у мери у којој су вештачки ниске због непосредних или посредних државних субвенција;
- г) заштите авио-превозилаца од ниских цена, уколико постоји доказ о намери да се елиминише конкуренција.

7. Тарифе које наплаћују одређени авио-превозиоци државе једне стране уговорнице за превоз између територије државе друге стране уговорнице и територије треће државе подлеже одобрењу надлежних органа за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице и надлежних органа за ваздушни саобраћај те треће стране. Међутим, надлежни органи за ваздушни саобраћај државе прве стране уговорнице неће захтевати различите тарифе од тарифа својих авио-превозилаца за саобраћај између истих места. У складу са законодавством држава страна уговорница, одређени авио-превозилац државе једне или друге стране уговорнице подноси тарифе надлежним органима за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице према његовим захтевима. Уколико се надлежни органи за ваздушни саобраћај не сагласе са поднетом тарифом, они достављају обавештење о одбијању такве тарифе. Обавештење се доставља авио-превозиоцу најкасније 15 дана пре датума предвиђеног за увођење тарифе. У том случају одређени авио-превозилац који

је поднео тарифу на сагласност може, за превоз између истих тачака на линији, да уведе тарифе које наплаћује одређени авио-превозилац државе друге стране уговорнице која је одбила поднете тарифе.

8. Тарифе које су утврђене у складу са одредбама овог члана остају на снази док се не утврде нове тарифе.

ЧЛАН 17.

Консултације

1. У духу блиске сарадње, надлежни органи за ваздушни саобраћај држава страна уговорница консултују се повремено како би обезбедили да се одредбе овог споразума примењују и спроводе на одговарајући начин и, уколико је неопходно, да размотре евентуалне измене Споразума.

2. Свака страна уговорница може да захтева консултације које почињу у року од 60 дана од дана пријема захтева, осим уколико се оба надлежна органа за ваздушни саобраћај не договоре о продужењу или скраћењу овог рока.

ЧЛАН 18.

Измене споразума

1. Ако једна или друга страна уговорница сматра за потребно да се измени било која одредба овог споразума, може да захтева консултације са надлежним органима за ваздушни саобраћај државе друге стране уговорнице, у складу са чланом 17. овог споразума.

2. Измене Споразума ступају на снагу на дан пријема последњег обавештења дипломатским путем од стране обе стране уговорнице да су испуњене све неопходне унутрашње процедуре за ступање на снагу таквих измена.

3. Свака измена Анекса може да се договори између надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

ЧЛАН 19.

Усаглашеност са мултилатералним споразимима

Уколико буде закључена било каква мултилатерална конвенција или споразум који се односи на ваздушни саобраћај, овај споразум може се изменити тако да се усклади са одредбама тих конвенција или споразума.

ЧЛАН 20.

Престанак важења споразума

Свака страна уговорница може, у било ком тренутку, да достави другој страни уговорници обавештење о својој намери да откаже овај споразум. Такво обавештење се истовремено доставља и Међународној организацији за цивилно ваздухопловство. У том случају, Споразум престаје да важи 12 месеци од дана када друга страна уговорница прими обавештење, осим ако се обавештење о престанку важности не повуче споразумно пре истека наведеног рока.

Ако друга страна уговорница не потврди пријем, сматраће се да је обавештење примљено 14 дана од дана пријема обавештења од стране Међунароине организације за цивилно ваздухопловство.

ЧЛАН 21.

Решавање спорова

1. Ако између страна уговорница дође до спора у погледу тумачења или примене овог споразума, стране уговорнице га решавају преговорима између надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

2. Ако надлежни органи за ваздушни саобраћај не постигну договор, спор се решава дипломатским путем.

3. Ако стране уговорнице не реше спор у складу са ст. 1 и 2, исти се, на захтев једне или друге стране уговорнице, подноси Арбитражном суду који се састоји од три арбитра, од којих двојицу одређује свака страна уговорница, а трећег одређују два тако одређена арбитра.

4. У случају да се спор поднесе на арбитражу, свака страна уговорница одређује једног арбитра у року од 60 дана од дана када једна или друга страна уговорница прими од друге обавештење, дипломатским путем, којим се захтева арбитража спора, а трећи абитар се одређује у року од наредних 60 дана. Ако једна или друга страна уговорница не одреди арбитра у наведеном року, или ако трећи абитар не буде одређен у наведеном року, једна или друга страна уговорница може да захтева од председника Савета Међународне организације за цивилно ваздухопловство да одреди арбитра или арбитра, у зависности од случаја. Међутим, абитар не може бити држављанин једне или друге стране уговорнице и мора да буде држављанин државе која има дипломатске односе са државама обе стране уговорнице у тренутку одређивања.

Ако је председник Међународне организације за цивилно ваздухопловство држављанин једне или друге стране уговорнице, потребна одређивања врши један од потпредседника Савета Међународне организације за цивилно ваздухопловство, који није држављанин државе једне или друге стране уговорнице. Ако је потпредседник Међународне организације за цивилно ваздухопловство држављанин једне или друге стране уговорнице, одређивање врши најстарији члан Савета Међународне организације за цивилно ваздухопловство, који није држављанин државе једне или друге стране уговорнице.

5. Трећи абитар врши дужност председника Арбитражног суда.

6. Арбитражни суд сам утврђује свој поступак.

7. Свака одлука Арбитражног суда је обавезујућа за обе стране уговорнице.

8. Свака страна уговорница сноси трошкове свога члана, као и свог представљања у арбитражном поступку. Трошкове председавајућег и све друге заједничке трошкове сnose равномерно стране уговорнице.

ЧЛАН 22.

Регистрација споразума

Овај споразум, као и све његове измене и допуне, региструју се код Међународне организације за цивилно ваздухопловство.

ЧЛАН 23.

Ступање на снагу

1. Овај споразум ступа на снагу датумом последњег писменог обавештења добијеног дипломатским путем једне или друге стране уговорнице другој страни уговорници да је испунила све неопходне унутрашње процедуре за ступање на снагу овог споразума.

2. Ступањем на снагу овог споразума, у погледу односа између Републике Србије и Руске Федерације, престаје да важи Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Савеза Совјетских Социјалистичких Република и Савезног извршног већа Скупштине Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, потписан 7. јуна 1990. године, као и сви додаци тог споразума.

У ПОТВРДУ ЧЕГА СУ, доле потписани, прописно овлашћени од својих Влада, потписали овај споразум.

Сачињено у два примерка у Москви дана 21.10.2011., на руском, српском и енглеском језику од којих су сви текстови подједнако аутентични.

У случају разлика у тумачењу, примењује се текст на енглеском језику.

ЗА ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ЗА ВЛАДУ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ

АНЕКС

СПОРАЗУМА О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ

Распоред линија

1. Линије на којима саобраћај могу да обављају одређени авио-превозиоци Републике Србије у оба правца:

Места полетања	Места међуслетања	Места слетања	Места даље
Места у Републици Србији	Места у трећим државама *	Москва, једно место по избору, друга места *	Места у трећим државама *

2. Линије на којима саобраћај могу да обављају одређени авио-превозиоци Руске Федерације у оба правца:

Места полетања	Места међуслетања	Места слетања	Места даље
Места у Руској Федерацији	Места у трећим државама *	Београд, Ниш, друга места *	Места у трећим државама *

* подлеже посебном договору између надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница:

Напомене:

1. Право одређеног авио-превозиоца државе једне стране уговорнице да превози путнике, пртљаг, робу и пошту између места на територији државе друге стране уговорнице и места на територији треће државе (коришћење саобраћајних права пете слободе) подлеже посебном договору између надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

2. Одређени авио-превозиоци држава страна уговорница могу да изоставе места међуслетања и места даље од територија држава страна уговорница .

3. Право комбиновања места полетања или места слетања на територијама држава страна уговорница, као и места у трећим државама подлеже посебном договору између надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

4. Свако обављање саобраћаја дуж транс-сибирске, транс-поларне и транс-азијске мреже ваздушних путева, које се налазе у ваздушном простору Руске Федерације, подлеже посебном договору између надлежних органа за ваздушни саобраћај држава страна уговорница.

5. Авио-превозилац или авио-превозиоци држава страна уговорница могу да буду одређени за обављање редовног ваздушног саобраћаја између два града на одређеним линијама, у складу са овим анексом.

6. Чартер летови и додатни летови обављају се у складу са законодавством обе државе стране уговорнице.

7. Одређени авио-превозиоци државе једне или друге стране уговорнице могу, за летове између одређених места на територији држава страна уговорница, да закључе са авио-превозиоцима једне или друге стране уговорнице или авио-превозиоцима из трећих држава такве маркетиншке договоре о сарадњи, као што је „подела кода” , у складу са овим анексом, под условом да сви авио-превозиоци који учествују у таквом договору поседују одговарајућа одобрења, испуњавају услове који се обично захтевају таквим договорима, и да при продаји превозних докумената јасно назначе купцу на месту продаје који од авио-превозилаца обавља саобраћај на одређеном делу линије и са којим авио-превозиоцем купац ступа у уговорни однос.

Учествовање у договору „поделе кода” се не рачуна као фреквенција за авио-превозиоца који не обавља саобраћај.

Сви аранжмани „поделе кода” подлежу претходном одобрењу од стране надлежних органа за ваздушни саобраћај држава обе стране уговорнице.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије-Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ СПОРАЗУМА

Уставни основ за потврђивање међународног споразума садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, по коме Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ СПОРАЗУМА

Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације потписали су Милутин Мркоњић, министар за инфраструктуру и енергетику у Влади Републике Србије и Игор Јевгењевич Левитин, министар транспорта у Влади Руске Федерације, у оквиру Састанка министара транспорта Организације за црноморску економску сарадњу, у Москви, 21. октобра 2011. године.

Влада Републике Србије је на седници одржаној 13. октобра 2011. године. године овластила Милутина Мркоњића, министра за инфраструктуру и енергетику, да, у име Владе, потпише Споразум о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације.

Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације је модеран споразум, усклађен са савременим тенденцијама у међународном цивилном ваздухопловству којим се уређују односи у области ваздушног саобраћаја између Републике Србије и Руске Федерације, те промовишу и испуњавају високи међународни стандарди. Потврђивање овог споразума представљаће значајан корак напред у односима две земље у области цивилног ваздухопловства, посебно ако се имају у виду могућности за авио-превозиоце обе стране да обављају саобраћај на широј мрежи дестинација, што ће, уз повољан визни режим, у великој мери допринети слободном кретању путника, робе, као предуслова за побољшање свеукупних привредних односа.

III. ФИНАНСИЈСКЕ ОБАВЕЗЕ ЗА ИЗВРШАВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ СПОРАЗУМА

Извршавањем овог међународног споразума не стварају се финансијске обавезе за Републику Србију.

IV. ПРОЦЕНА ПОТРЕБНИХ ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ЗА ИЗВРШАВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ СПОРАЗУМА

За спровођење овог закона, односно за извршавање овог међународног споразума није потребно издвајање средстава из буџета Републике Србије.